

5785 24. Marts 1897. 2. Beh. af Lovf. om Indkomst- og Formueskat til Staten. 5786

deres daglige Liv udkræver. Jeg kan ikke se, at f. Eks. den Omstændighed, at en Kreds af Mænd i Stedet for, hver for sig, hjemmepaa deres Gaarde at kerne deres Fløde til Smør, slutte sig sammen og flytte Mælken hen paa et bestemt Sted for der at faa den kernet til Smør, skulde gøre, at der derved maatte siges at opstaa en ny Virksomhed og et nyt Skatteobjekt. Jeg kan ikke se andet, end at det er den samme Virksomhed, der efter de tidligere Forhold udøvedes hjemme, som nu udøves under et og i Forening, og at der altsaa ikke er kommet nogen ny Virksomhed frem, saaledes som ved de fleste Aktieselskaber. Folk ere, som sagt, nødte til at udøve deres gamle Hjemmevirksomhed for i det hele at virke i det Kald, der en Gang ligger for dem her i Livet. For det Tilfælde, hvor de kooperative Foreningers Virksomhed strækker sig ud over Medlemmernes Kreds, er der netop i Lovforslaget foreslaaet en Bestatning, og paa dette Punkt er det, at Fler-tallet er kommet med sit Endringsforslag under Nr. 18, som det ærede Medlem for Fredensborg fandt saa mærkeligt. Jeg kan ikke se, at der er noget mærkeligt i, at man vil søge at stille saadanne Foreninger saa nogenlunde lige med Aktieselskaber. Forholdet er dog det, at i de fleste Tilfælde, f. Eks. hvad Mejerier og mange Forbrugsforeninger angaar, er den Virksomhed, der drives i Forhold til fremmede, rent ubetydelig i Forhold til den Virksomhed, der drives alene af Hensynet til Medlemmerne selv, saaledes at der vilde være noget ganske underligt og mærkeligt i, om den Omstændighed, at nogle, maaste ganske saa fremmede kunde nyde godt af saadanne Foreninger, skulde medføre, at der skulde svares Skat af hele Foreningens Indkomst, uagtet de, hvis de udelukkende havde fremmet Medlemmernes Vel, skulde have været skattefri. Det er saaledes ved Mejerierne og Forbrugsforeningerne, at det kun er i forholdsvis ringe Grad, de virke udad til for fremmede, og hvad Svineslagterierne angaa, er det lige saa Tilfældet, at de, om end noget mere, dog kun i ringe Grad staa i Forbindelse med fremmede. Jeg kan ikke se, at man egentlig her kan komme til noget som helst Tassenspilleri, som det ærede Medlem vilde kalde det, som skulde ligge i det, der er foreslaaet i Nr. 18, at saadanne Selskaber kunne regne

deres Kapital for at være det 25dobbelte af deres Gennemsnitsindtægt i de sidste 4 Aar. Dette betyder paa ingen Maade Skattefrihed for dem, aldeles ikke. Viser det sig nemlig i et Aar, at deres Indtægt har været større end Gennemsnittet for de sidste 4 Aar, vilde de komme til at betale Skat af det, som Indtægten har oversteget Gennemsnittet, ganske paa samme Maade, som et Aktieselskab vil komme til at betale Skat af det, som dets Indtægt overstiger 4 pCt. af Aktiekapitalen, og saa er der ikke noget underligt ved det. Det forekommer mig, at det er en Sag, som er saa klar og ligefrem, som noget vel kan være, men naturligvis efter den Foranledning, som den ærede Minister har givet, vil jeg henstille til Udvalget mellem 2den og 3dje Behandling, naar vi alligevel skulle samles, at tage under Overvejelse de Bemærkninger, som det ærede Medlem i Gaar fremkom med herom. — Det ærede Medlem har endelig stillet et Endringsforslag til Titlen, som jeg kun skal omtale ganske kort. Jeg forstaa ikke, hvorfor man skulde give Lovforslaget en anden Titel, det er jo et meget smukt og passende samt til Lovens Indhold svarende Titel, som Lovforslaget har, hvormod det synes mig, at hvis der skal siges noget om Mindretallets Forslag om Titelen, saa er denne noget misvisende, da man paa ingen Maade kan sige, at Formueskatten i alle Tilfælde er en Til lægsskat. Formueskatten er i Lovforslaget, ogsaa saaledes som dette bliver ændret ved Udvalgets Forslag, en selvstændig Skat, lige saa selvstændig som Indkomsts-katten, og efter Lovforslaget med Udvalgets Endringer vil den kunne fremtræde Tilfælde, hvor den paa gældende Skattepligtige er fri for Indkomsts-kat, men ikke fri for Formueskat.

Det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen) var højt oppe i Gaar. Han kæmpede jo drabeligt for en stigende Skala. Han mente, at Venstre her havde glemt sig selv, havde glemt, at den stigende Skala staa paa vort Program, men han havde ikke glemt, at den stod paa hans Program, og derfor skulde den frem. Jeg kan berolige det ærede Medlem, som tager sig saa omt af os, med, at vi aldeles ikke have glemt, at vi have den stigende Skala paa vort Program. Vi have netop i Lovforslagets § 8 den stigende Skala, og vi